

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke nogen, der har ønsket korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Som det også er blevet nævnt af de tidligere ordførere, har lovforslaget her sin baggrund i, at fleksjob blev opfattet som en arbejdsindkomst og ikke som en social ydelse. Højesteret så i forbindelse med en sag om vurdering af erhvervs-evnetab, hvor en fleksjobber var kommet til skade, bort fra fleksjobbet i vurderingen af erhvervs-evnetabet. Det betød, at kompensationen oversteg 100 pct.

Vi Konservative finder, at den samlede ordning for fleksjob er fantastisk god. Det er fantastisk godt at få arbejdskraften ud på arbejdsmarkedet, så vi kan fastholde deres erfaringer, da der er mange erfarne mennesker, der er blevet udsat for gigt, polio, trafikuheld eller andre ting. Det er godt for arbejdsmarkedet, men det er så sandelig også godt for de enkelte, at vi udviser den fleksibilitet. Så derfor er fleksjobordningen i bund og grund et meget stort gode. Det er et gode, vi skal værne om.

Vi skal værne om det ved at sørge for, at der ikke kommer for mange ud i fleksjob, hvor det ikke tilbundsående er undersøgt, om de kunne have klareret et andet ordinært job. Men vi skal også værne om det, forstået på den måde, at det på ingen måde må være en fordel – det er kun i kraft af manglende bedre ord, at jeg kan sige det, og der mener jeg selvfølgelig en økonomisk fordel, for det kan aldrig være en fordel at blive ramt af en arbejdsskade og få slået sit ben i stykker, eller hvad det nu kan være – at man får en arbejdsskade, altså at den økonomiske kompensation bliver større, end hvis man ikke havde været fleksjobber. Vi må tilstræbe at skabe nogle regler, der kompenserer for den manglende erhvervs-evne på samme måde, som hvis man ikke havde været fleksjobber. Det er det, alt det her går ud på.

Derfor synes jeg, at det er vigtigt, at vi bliver enige om at få det her gennemført som en teknisk regel, der sikrer, at lovgivningsmagten også i fremtiden, fremadrettet, opfatter tingene, som de var tiltænkt herinde, da vi lavede den her utrolig gode ordning. Så derfor støtter vi naturligvis forslaget.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu lyder det jo nærmest, som om det at få et fleksjob er sådan et tagselvbord, og derfor må det ikke være en fordel. Det lyder jo også, som om man, når nu Højesteret har talt og man ikke kan lide det, så bare laver det om.

Altså, jeg har da før sådan talt lidt med hr. Jakob Axel Nielsen, hvor Højesteret nærmest har været Gud, men i og med at det ikke passer ind i holdningerne, laver man bare loven om, så den ikke passer til højesteretsdommen. Der har vel været en eller anden præmis, som har gjort, at Højesteret har truffet den her afgørelse. Det kunne måske være, at der var mange andre faktorer, der spillede ind, end bare lige nøjagtig det, at man var i fleksjob, så man ikke selv sådan bare kunne tage fra tagselvbordet.

Derfor vil jeg spørge hr. Jakob Axel Nielsen: Kan der ikke være andre faktorer, som gør, at man igennem et livsforløb som arbejdsskadede, der skal ud i et fleksjob, rent faktisk mister en stor del af den indtjening, man ellers ville kunne have haft?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nu synes jeg, at fru Lone Møller bliver urimelig meget polemisk, for naturligvis er der ikke tale om et tagselvbord.

Det at kunne få et fleksjob er en ordning, som jeg bakker et hundrede og ti procent op om og synes er god af de årsager, som jeg også nævnte før. Derfor skal vi værne om den, vi skal sørge for, at de polioramte, de trafikuheldsramte, de gigtramte, eller hvad det kan være, får lov til at aflevere deres arbejdskraft.

Med hensyn til Højesteret lad mig så lige sige, at den har jeg aldrig betragtet som Gud, men jeg kender til dens tankegang, og jeg går ind for magtens tredeling mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Her sidder vi altså som den lovgivende magt, og Højesteret er den dømmende magt, og hvis det er sådan, at vi har haft nogle intentioner, som også fremgår af bemærkningerne, og de ikke opfyldes af den dømmende magt, er det vores pligt at sørge for, at tingene justeres ind. Højesteret og de andre domstole kan nemlig ikke gøre andet, end at de dømmet efter de lovtjekter, vi laver, og hvis ikke de har været præcise nok, så må de laves om.

Kl. 18.30

Derfor vil jeg også gerne sige, at det er et helt uomtvisteligt princip i erstatningsretten, ikke